

Sygn. akt: XVI GC 363/10

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Irena Ciastek-Dryll

Protokolant: protokolant sądowy - stażysta Magdalena Okulska

na rozprawie w dniu 20 maja 2011 r.

sprawy z powództwa Zakład Produkcyjno - Usługowy (...) Sp. z o.o. w M.

przeciwko Bank (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 181 460,00 złotych

1. Oddala powództwo

2. Zasądza od Zakładu Produkcyjno - Usługowego (...) Sp. z o.o. w M. na rzecz Banku (...) S.A. w W. kwotę 3 617,00 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem kosztów procesu (zastępstwa procesowego).

SSO I Ciastek - Dryll

Sygn. akt. XVI GC 363/10

UZASADNIENIE

Powód – Zakład Produkcyjno Usługowy (...) sp. z o.o. w M. wystąpił przeciwko pozwanemu – Bank (...) S.A. w W. o zasądzenie kwoty zł. 181.460,00 tytułem zwrotu nienależnego świadczenia, wywodząc, że tym nienależnym świadczeniem ze strony powoda było pobranie przez pozwanego ww. kwoty w powołaniu na rozliczenia transakcji opcji walutowych.

Jako dowody powód powołał:

– dokumenty;

– zeznania świadków: D. K. (1) (k. 724), M. S. (1) (k. 725), M. K. (k. 724), A. R. (1) (k. 721), S. J. (1) (k. 754), S. J. (2) (k. 818), E. R. (1) (wniosek cofnięty k. 818), J. F. (k. 795), A. O. (1) (k. 761), I. K., K. G., M. W. (wnioski cofnięte k. 756), M. Ł. (k. 797), M. R. (k. 796), R. W. (1) (k. 759), J. C. (1) (k. 798);

– przesłuchanie stron (k. 820).

Powód wnosił o zobowiązanie pozwanego do :

– przekazania nagrań rozmów telefonicznych za okres od 20.02.08 r. do 19.08.09 r. (sąd pominął ten wniosek k. 819, poprzestając na przedstawionych przez pozwanego nagraniach rozmów dotyczących objętych sporem transakcji – k. 509);

- przedstawienia bilingów rozmów w ww. okresie (sąd wniosek pominął – k. 819, z przyczyn j.w.);
- przedstawienia oryginałów dokumentów składających się na umowę stron (przetawione kopie nie były kwestionowane co do zgodności z oryginałem);
- przedstawienia wycen wszystkich zawartych z powodem transakcji opcyjnych w okresie 25.08.08 r. do 17.10.08 r. (sąd ten wniosek pominął mając na względzie, że spór dotyczy 3-ch konkretnych transakcji);
- przedstawienia zasad wynagradzania i premiowania pracowników (sąd ten wniosek pominął, dzieląc argumentację pozwanego k. 390);
- przedstawienia procedur i dokumentacji (sąd ten wniosek pominął również dzieląc argumentacją pozwanego k. 390);
- przedstawienia zarządzenie pozwanego nr (...) r.;
- przedstawienia „opisu ryzyka...”.

Oba te wnioski sąd pominął mając na względzie, że stosunki umowne między stronami określone zostały w dokumentach składających się na umowę.

Powód wnosił o:

- przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego (k. 13 petitum pozwu) sąd ten wniosek pominął mając na względzie, że dotyczy to oceny (interpretacji) umowy stron;
- przeprowadzenie dowodu z opinii prywatnej sporządzonej przez dr P. K. (1) (p. 14 petitum pozwu), opinia ta jako dokument prywatny nie może być stanowić – co zasadnie wskazuje pozwany (k. 391) – element twierdzeń faktycznych powoda;
- zobowiązanie pozwanego do przedstawienia dokumentacji dotyczącej ksiąg rachunkowych w zakresie księgowości związanych z transakcjami zawartymi z powodem (sąd wniosek pominął uznając, iż byłaby to niczym nieuzasadniona ingerencja w działalność pozwanego);
- zobowiązanie pozwanego do złożenia dokumentacji dotyczącej rozliczeń podatkowych odnośnie wszystkich transakcji opcji pomiędzy stronami (sąd ten wniosek pominął z przyczyn j.w.);
- zawiadomienie (na podstawie art. 84 § 1 kpc – o toczącym się procesie Skarbu Państwa – Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i wezwaniu do udziału w charakterze interwenienta (sąd dokonał ww. zawiadomienia p. 2 postanowienia k. 726, działając w imieniu Skarbu Państwa – Prokuratoria Generalna złożyła oświadczenie – k. 743 – że do sprawy nie przystępuje).

Powód przedstawił również artykuły prasowe, wydruki ze stron internetowych, stanowisko Komisji Nadzoru Finansowego, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady oraz Komisji, sprawozdania itp.

Pozwany (k. 389) wnosił o oddalenie powództwa, wywodząc, że rozliczenie (w zakresie transakcji opcji objętych sporem) zostało dokonane prawidłowo.

Pozwany wnosił o pominięcie wniosków powoda zawartych w p. 2, 3, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 18 pozwu a na poparcie swoich twierdzeń powoływał się na dowody:

– z dokumentów, w tym opinii prywatnej sporządzonej przez dr R. W. (2), którą sąd ocenił analogicznie jak opinię prywatną przedstawioną przez powoda);

– z zeznań świadków – zgłoszonych również przez powoda – A. R.,
A. O., R. W., S. J., J. F., S. J., J. C.,
M. S., E. R. (cofnięty wniosek k. 818).

Pozwany wnosił o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego:

– z zakresu finansów i instrumentów pochodnych;

– z zakresu fonoskopii dla identyfikacji rozmówców (ze strony powoda) w dniach 30.04.08 r. – k. 509, 24.07.08 r. – k. 510, 25.09.08 r. – k. 511, 20.10.08 r. – k. 512, 28.10.08 r. – k. 517, 31.10.08 r. – k. 513, 23.01.09 r. – k. 514 w osobie pani B. P. (1) oraz w dniu 27.10.08 r. – k. 517, w osobie p. D. K. (1).

Sąd ww. wnioski pominął mając na względzie, że stosunki umowne między stronami określały dokumenty składający się na umowę, a okoliczność kto ze strony powoda prowadził rozmowy jest bezsporna (k. 672, pismo powoda dat. 30.08.10 r.).

Strony prowadziły polemikę w dalszych pismach procesowych:

– powód, dat. 30.08.10 r. – jk. 669, podtrzymywał wnioski z pozwu, wnosił o pominięcie szeregu wniosków co do dowodów z dokumentów, przedstawiał opinię (prywatną) uzupełniającą dr P. K. zawierającą ustosunkowanie się do przedstawionej przez pozwanego, opinii prywatnej dr R. W.;

– pozwany, dat. 14.09.10 r. – k. 705, kwestionuje twierdzenia powoda i przedstawia polemikę dr R. W. ze stanowiskiem dr P. K..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi m. in. – produkcję sprzętu dla górnictwa, w dużej części przeznaczoną na eksport, dokonując transakcji w walutach obcych co

w konsekwencji powoduje, że jest narażony na zmiany kursów walut.

Ww. działalność, w tej formie organizacyjnej, powód prowadzi od 25.03.03 r. – k. 67, wpis do KRS, wykaz przepływów walutowych – k. 71, wykaz kontrahentów k. 74.

Do 2007 r. powód lokował uzyskane dewizy w Banku (...) – powód, w trybie art. 304 kpc (k. 820).

Na początku 2008 r. do powodowej spółki zgłosił się św. A. O., który poprzednio pracował w Banku (...), ponadto był spokrewniony

z p. B. P. – wice-prezesem powodowej spółki do spraw finansowych i znał go p. Z. G. – prezes z racji odbywanych praktyk studenckich (powód – ww. osoby – w trybie art. 304 kpc proponując założenie lokat w pozwanym banku, co – po sprawdzeniu, że istotnie pozwany oferuje wyższe oprocentowanie – nastąpiło – dowody j.w. Następnie do siedziby powodowej spółki zgłosił się ponownie św.

A. O. w towarzystwie św. A. R. (zeznania k. 721 i nast.) w rozmowach – ze strony powoda – uczestniczyli, przesłuchani w charakterze strony członkowie zarządu p. G. i p. P.. W tych rozmowach, poprzedzających zawarcie umowy sporządzony został, podpisany przez ww. osoby reprezentujące powoda test adekwatności – k. 504 i nast., w którym zawarte zostały stwierdzenia co do dostatecznego zrozumienia mechanizmów bankowych (osoby działające w imieniu powoda – przesłuchane w trybie art. 304 kpc – stwierdzały, że dokument ten podpisały, a wypełniła go św. R.).

Według świadków R. i św. O. osoby reprezentujące powoda zostały szczegółowo poinformowane o zasadach działania transakcji opcji, natomiast według ww. reprezentantów powoda (przesłuchani w charakterze strony) nie przedstawiono im szczegółowych informacji a transakcje zawarły działając w zaufaniu do św. O..

W dniu 20.02.08 r. strony zawarły:

– umowę ramową (k. 75, k. 456) podpisaną ze strony powoda przez osoby przesłuchane w charakterze strony a ze strony pozwanego przez św. M. S.

i św. M. K., przedmiotem tej umowy było uregulowanie zasad zawierania i rozliczania transakcji. Dokumentami regulującymi stosunki prawne między stronami były - § 3 – ww. umowa ramowa, umowa dodatkowa, umowa zabezpieczająca oraz potwierdzenie transakcji;

– umowę dodatkową (k. 89, k. 478) określającą zasady dokumentowania stosunków prawnych między stronami;

– umowę zabezpieczającą (k. 93 k. 470) wraz z suplementem (k. 101, k. 482), w którym – m. in. – określono „wartość progową” – k. 95, umowa zabezpieczająca, czyli wysokość limitu przyznanego powodowi z przeznaczeniem na transakcje,

z których wynikały jego zobowiązania wobec pozwanego, natomiast limit skarbowy (kwotę do której powód mógł zawierać z pozwanym transakcje terminowe) określono na 2.000.000,00 zł – vide pełnomocnictwo k. 104.

Powód – k. 10 – stwierdza, że dane o kontrahentach przedstawił pozwanemu 2.12.08 r. powołując się na wydruk – k. 74, nie ma daty przesłania danych

o obrotach (k. 71 – 73) natomiast pozwany – k. 400, stwierdza, że dane te otrzymał przed zawarciem umowy.

– opisy transakcji – k. 136 w tym transakcji opcji walutowej – k. 149.

Bezsporne jest między stronami, że walutą opcji objętych sporem było EUR.

W ramach ww. umowy strony zawarły 5 transakcji opcji – struktur E. T. – po 48 opcji każda, w tym po 24 opcje sprzedaży i kupna,

w dniach:

– 26.02.08 r. – k. 105 -111;

– 1.04.08 r. – k. 111 – 116;

– 30.04.08 r. – k 117 – 122;

– 1.07.08 r. – k. 124 – 129;

– 24.07.08 r. – k. 130 – 135.

Transakcje były zawierane telefonicznie - § 12 ust. 1 umowy ramowej – vide zapisy nagrań k. 508 – 518, a następnie - § 13 – potwierdzane na piśmie – j.w.

Powód – w trybie art. 304 kpc – stwierdza, że pisemne potwierdzenia transakcji były mu przekazywane z uchybieniem terminu określonego w § 13 umowy ramowej, ale nie kwestionuje, że je podpisał.

W każdym potwierdzeniu pisemnym znajdowała się adnotacja o tym, że „podpisanie niniejszego potwierdzenia transakcji oznacza, iż zapoznałem się,

z treścią regulaminu opcji walutowych... oraz, że akceptuję jego warunki”. Powód podnosi, że nie otrzymał regulaminu, przyznaje, że owego regulaminu nie doręczał, ale istniała możliwość zapoznania się z nim i – na żądania – otrzymania (m. in. św. A. O.).

Ww. struktury miały charakter niesymetryczny, to jest uprawniały powoda do sprzedaży 100 000 EUR, a pozwanego do żądania sprzedaży na jego rzecz 200 000 EUR po ustalonym kursie wykonania opcji w zależności od rzeczywistego (rynkowego) kursu w okresie obowiązywania opcji.

Struktury posiadały tzw. wyłącznik, to jest ustalony poziom zysku po osiągnięciu którego następuje wyłączenie, a pozostałe opcje wygasają.

Spór między stronami dotyczy tego czy chodzi o zysk osiągnięty przez obie strony czy tylko o zysk osiągnięty przez powoda.

Struktury były zerokosztowe a więc powód nie dokonywał opłat (premi) tylko wystawiał opcję dla pozwanego.

Struktury, o czym wyżej, były asymetryczne (nominał opcji pozwanego był 2-krotnie wyższy od nominału opcji powoda).

Struktury – pod określonymi warunkami – przedłużały się na rok następny.

Ww. struktury były realizowane i ulegały wyłączeniu po osiągnięciu przez powoda zysku w określonej w każdej strukturze wysokości.

Bezsporne jest, że łącznie powodowi wypłacono zł. 121.330,00.

Ponieważ od września 2008 r. nastąpiły zmiany kursu walut niekorzystne dla powoda, podjęto rozmowy w celu m.in. zamknięcia transakcji – św. O., św. R., św. W., św. F., powód w trybie art. 304 kpc, nagrania rozmów z 27, 28, 31.10.08 r.

Stosownie do § 13 ust 2 umowy ramowej oraz pełnomocnictwa k. 104 pozwany pokrywał swoje roszczenia, będące wynikiem ujemnych dla powoda wycen transakcji, z wpłaconego przez powoda depozytu (vide umowa zabezpieczająca). Po wyczerpaniu środków z owego zabezpieczenia, pismem z 17.10.08 r. – k. 166 pozwany wezwał powoda do uzupełnienia depozytu o kwotę zł. 682.711,39.

Powód, pismem z 24.10.08 r. – k. 167, proponował podjęcie rozmów, a – powołując się na § 30 umowy ramowej – wywodził, że tak znaczna zmiana kursu walut stanowi przejaw siły wyższej.

Pozwany – pismo z 16.02.09 r. – k. 169, proponował zamknięcie transakcji przy koszcie 2.800.000,00 zł.

Pismem z 16.02.09 r. – k. 170, powód powołując się na art. 88 k.c. w zw. z art. 86 § 1 k.c. – złożył; oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczeń woli składanych pozwanemu, a pismem z 10.03.09 r. – k. 176 wezwał pozwanego do zwrotu kwoty zł. 1.500.188,52.

Przed tym wezwaniem, w dniu 4.03.09 r. z udziałem świadków: S. J., J. C., A. R. oraz p. Z. G. i p. B. P. (członkowie zarządu powoda) z udziałem pełnomocnika powoda, odbyło się spotkanie – zeznania świadków, notatka k. 546, w której – m.in. – ustalono prowadzenie negocjacji ugodowych.

Pismem z 11.03.09 r. – k. 182, pozwany – powołując się na § 26, § 24 umowy ramowej i pkt 9 umowy zabezpieczającej złożył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu wszystkich umów, a drugim pismem z tej daty – k. 181 proponował dokonanie rozliczeń.

Z kolei pismem z 13.03.09 r. – k. 183 przedstawił kalkulację rozliczenia (do zapłaty po zaliczeniu depozytu) zł. 3.455.553,02.

W dniu 17.03.09 r. – notatka k. 548 i zeznania świadków przedstawiciele pozwanego fotografowali nieruchomość powoda.

Pismem z 17.03.09 r. – k. 351, powód zażądał dalszych wyjaśnień, których pozwany udzielił pismem z 19.03.09 r. – k. 353.

Strony wymieniały dalszą korespondencję:

- pismo powoda z 20.03.09 r. – k. 549;
- pismo powoda z 30.03.09 r. – k. 550, w których podtrzymywał wolę prowadzenia negocjacji;
- pismo pozwanego z 21.04.09 r. – k. 354;
- pismo pozwanego z 27.07.09 r. – k. 355;
- pismo pozwanego z 30.04.09 r. – k. 356, w których przedstawiał roboty dokonania rozliczeń;
- pismo powoda z 4.05.09 r. – k. 551, negocjacje w kierunku zawarcia ugody;
- pismo powoda z 11.05.09 r. – k. 358, zawierające propozycję ugody;
- pismo pozwanego z 11.05.09 r. – k. 360;
- pismo powoda z 19.05.09 r. – k. 361, podtrzymywana wola zawarcia ugody;
- pismo pozwanego z 10.06.09 r. – k. 362;
- pismo powoda z 17.06..09 r. –k. 363, prośba przygotowanie projektu porozumienia.

W dniu 19.08.09 r. – k. 185 – strony zawarły porozumienie w którym powód zobowiązał się do spłaty 3.646.309,01 zł w 36-ciu ratach.

W § 9 ww. porozumienia strony ustaliły, że w przypadku stwierdzenia przez sąd nieważności transakcji pozwany zwróci powodowi otrzymanie kwoty z odsetkami w wysokości 0,1 w skali roku.

Powód – wyjaśnienia prezesa p. Z. G. w trybie art. 304 kpc – stwierdza, że (dokonuje wpłat zgodnie z ww. porozumieniem.

Jako wezwanie do dobrowolnej zapłaty powód powołuje pismo z 10.03.09 r. (k. 61, pozew) stwierdzając, że w wymienionej tam kwocie mieści się dochodzona pozwem, na którą – k. 14, pozew – składają się rozliczenia (pobrane z konta powoda) dotyczące opcji nr (...) i (...) (część A) – k. 134 z transakcji zawartej 24.07.08 r. pomniejszone o wypłatę na rzecz powoda z tytułu realizacji opcji (...) – k. 117.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód – domaga się od pozwanego zwrotu nienależnego świadczenia (rozliczenie poprzez pobranie z rachunku bankowego powoda) – art. 410 w zw.
z art. 405 k.c.

Powód formułuje następujące zarzuty:

1. nieważność transakcji, które zostały zawarte od wpływem błędu wywołanego podstępem pozwanego;

- 1.1. nierzetelna oferta i podstępne zachowanie pozwanego zmierzające do skłonienia powoda do zawarcia transakcji;
- 1.2. niezgodny z wyobrażeniem powoda i skrajnie dla niego niekorzystny charakter transakcji wynikający z „potwierdzenia transakcji”;
2. bezwzględna nieważność transakcji ze względu na to, że zostały zawarte bez określenia elementów istotnych wymaganych przez strony na podstawie opisów umów dla umów opcji walutowych;
3. nieważność transakcji z uwagi na fakt, że zostały zawarte z naruszeniem granic swobody kontraktowania, gdyż treść transakcji jest sprzeczna z naturą i celem zobowiązania (art. 58 § 1 w zw. z art. 353¹ k.c.);
4. nieważność z uwagi na fakt, że transakcje zawarto z naruszeniem zasad (...) (k. 49) oraz Z. Dobrej Praktyki Bankowej Banków (...) (art. 58 § 2 k.c.);
5. pobranie świadczenia nienależnego wobec „wyłączenia struktury” (k. 54);
6. nie zawarcie transakcji w trybie określonym w umowie ramowej;
7. brak zgłoszenia żądania „realizacji opcji” w trybie określonym w umowie ramowej;

W ocenie Sądu Okręgowego ww. zarzuty nie są zasadne. Na wstępie wskazać należy, że strony – w zasadzie – zgodnie przedstawiają (pозew, odpowiedź na pozew) zasady dotyczące funkcjonowania transakcji, z tym, że bezprzedmiotowe są zarzuty powoda co do tego, że transakcji opcji winny być odpłatne (premia) zważywszy, iż te, objęte sporem, były zerokosztowe a premię zastępowała na rzecz pozwanego 2 – krotnie wyższa niż na rzecz powoda.

Przedmiotem sporu są rozliczenia 2 opcji w wyniku, których to rozliczeń pozwany pobrał z konta powoda sporną kwotę (pomniejszoną o wypłatę na rzecz powoda z tytułu realizacji zawartych przez strony umów to przedmiotem rozważań jest również, w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia sporu, całokształt stosunków umownych łączących strony.

Uzasadniając zarzuty powód – przede wszystkim – podnosi, że:

- nie rozumiał postanowień zawieranych umów a działał w bezgranicznym zaufaniu do św. A. O.;
- że pozostawał w przekonaniu, iż „wyłącznik” działa w obie strony (transakcji ulega wyłączeniu również po przekroczeniu zysku – w wysokości tym wyłącznikiem określonej – również osiągniętego przez pozwanego.

W ocenie Sądu Okręgowego te zarzuty pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym (nie tylko zeznania świadków, ale również pisma podchodzące od powoda, treść rozmów telefonicznych) doświadczenia

w prowadzeniu od wielu lat różnorodnych rozliczeń bankowych, przy czym wskazać należy, że podejmowanie działań w kierunku uwikłania spółki w transakcje mogące przynieść spółce straty rodzi odpowiedzialność, działających za spółkę członków zarządu, niezależnie od tego czy zawierając te transakcje do końca byli świadomi płynących stąd zagrożeń,.

Oдноśnie poszczególnych zarzutów:

Ad. 1. – wbrew z kolei zarzutom pozwanego (k. 418) w ocenie sądu powód określił dochodzone roszczenie (o czym wyżej, dokumenty k. 345, 346 wystawione przez pozwanego) bez względu na sformułowana pisma z 10.03.09 r. w którym wymienia się znacznie wyższe roszczenia sugerując rozliczenie (przez potrącenie). Natomiast za zasadne należy uznać stanowisko pozwanego co do roszczenia o odsetki, skoro zostały one uzgodnione w porozumieniu. Sąd Okręgowy nie podziela zarzutów powoda określonych w pkt 1, 1.1., 1.2 i 1.3, aczkolwiek nie podziela zastrzeżeń pozwanego co do prawidłowego umocowanie pełnomocnika w osobie r. pr.

W. R. do składania oświadczeń woli w imieniu powoda co wynika z ostatniego akapitu pełnomocnictwa dołączonego do pisma z 16.02.09 r. (k. 175).

Wbrew zarzutom powoda z materiału dowodowego sprawy (zeznania świadków: A. R., A. O., R. W., cytowana wyżej korespondencja stron) wynika, że powód został szczegółowo poinformowany (poza dokumentami na piśmie) o zasadach działania transakcji, w tym jednostronnym działaniu wyłącznika (vide zapisy rozmów telefonicznych, z których wynika, że osoby reprezentujące powoda miały tego świadomość i tak przebiegała realizacja poszczególnych struktur). Powód – mimo zarzutów co do terminu przekazania mu pisemnego potwierdzenia transakcji owe dokumenty podpisywał łącznie z adnotacją o tym, że zapoznał się z regulaminem, jak też o tym, że struktura opcji jest zerokosztowa, a więc nie zawiera premii tylko o – jak to określa pozwany – kontropcję (i to asymetryczną). Pozostawiając w stałej współpracy powód zawierał kolejne umowy obejmujące struktury opcji (m.in. odnośnie zawarcia kolejnej transakcji, o czym mowa w wyjaśnieniach powoda, trybie art. 304 kpc – k. 820 i nast.) do czasu załamania się kursu walut ani nie podejmując kroków w celu zakończenia umowy ani też nie żądając dodatkowych wyjaśnień.

Stwierdzić zatem należy, że brak jest podstaw do uznania, że pozwany zataił przed powodem wyjaśnienie konkretnych elementów co do zasad rozliczeń, że pozwany naruszył tym samym zasady etyki czy też powołana dyrektywę (nienależnie od braku jej wdrożenia do polskiego prawa). Wskazać przy tym należy, że powód podpisał test ogólnej adekwatności i wynik tego testu – k. 505, 506. Trudno podjąć polemikę z twierdzeniami osób reprezentujących powoda (przesłuchanych w trybie art. 304 kpc), że dokumenty te podpisali nie czytając a wypełniała je św. R..

W każdym razie taka – w istocie – beztroška w prowadzeniu spraw spółki nie powoduje nieważności owych dokumentów, a przeciż w ww. dokumentach jest zarówno potwierdzenie rzetelności informacji – k. 505, jak też ostrzeżenie – k. 506. W prowadzeniu negocjacji odnośnie zawarcia umowy ze strony powoda brali udział wyłącznie – przesłuchani w trybie art. 304 kpc – członkowie zarządu (zeznania świadka D. K.).

Kwota progowa i limit skarbowy zostały ustalone w dobrowolnie zawartej przez powoda umowie, a powód – również w ramach umowy – ustalił, że struktura składa się z opcji zakupu i sprzedaży, co potwierdzał w rozmowach telefonicznych stanowiących podstawę zawarcia umowy.

Bez znaczenia jest przy tym okoliczność czy do umowy został dołączony (czy nie) wzór dokumentu „potwierdzenie transakcji” skoro powód wiedział

(§ 13 umowy ramowej), że takie potwierdzenia będą podpisywane, otrzymywał je i – bez zgłaszania uwag – podpisywał.

Co do sprzeczności umowy stron z przepisami ustawy o rachunkowości sąd podziela argumenty pozwanego zawarte na str. 43 odpowiedzi na pozew (k. 431). Za bezprzedmiotowe sąd uznał zarzuty co do zawierania przez pozwanego innych transakcji (k. 43, pozew) i tu również sąd podziela stanowisko pozwanego (k. 436).

To powód podjął decyzję o zawarciu kolejnych transakcji w EUR (k. 44. pozew) działając jako wieloletni profesjonalista na rynku również w zakresie rozliczeń bankowych.

Ad. 2. – o tym, że transakcje były zerokosztowe rozważania wyżej;

Ad. 3. – sąd nie podziela zarzutów powoda o sprzeczności transakcji z naturą i celem zobowiązania, stwierdzając – w powołaniu na uprzednie rozważania – że

powód, będący profesjonalistą na rynku, dobrowolnie zawarł z pozwanym umowę w ramach swobody kontraktowania.

Ad. 4. – omówione odnośnie p. 1;

Ad. 5. – uwagi co do zasad działania „wyłącznika” j.w.;

Ad. 6. – transakcje zawierane były telefonicznie (§ 12 umowy ramowej), a potwierdzenia powód podpisał.

Ad. 7. – uzgodniono telefonicznie - § 24 regulaminu (regulamin powołany w podpisanych potwierdzeniach). Dokonując ustaleń sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach, których autentyczność nie była kwestionowana z tym, że przedstawione dokumenty prywatne w postaci opinii pozasądowych, rekomendacji, stanowiska (...) nie mogły stanowić podstawy do dokonywania ustaleń gdyż dotyczyły kwestii cennych a w zakresie oceny sąd może – nie mając dostatecznej wiedzy fachowej – posługiwać się wyłącznie opinią biegłego.

Sąd pominął, zgłoszone przez strony, wnioski o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych, zważywszy, że:

– jeśli chodzi o biegłego o którego wnioskował powód, to są to kwestie jakie powód winien rozważyć zawierając umowę z pozwanym i składając oświadczenie o znajomości mechanizmów finansowych, a oświadczenia woli w zakresie zawarcia umowy zostały złożone dobrowolnie w ramach swobody kontraktowania;

– jeśli chodzi o biegłego o którego wnioskował pozwany to – wobec uznania umowy jako zawartej dobrowolnie – w granicach swobody kontraktowania – art. 353¹ k.c. – okoliczności jakie ten biegły miałby wyjaśniać były bezprzedmiotowe, natomiast co do drugiego biegłego to powód przyznał kto prowadził rozmowy telefonicznie.

Sąd pominął wnioski powoda zawarte w p. 2, 3, 6, 8, 9, 10, 11, 12 i 13 pozwu z przyczyn wskazanych na wstępie, uznając, że są one bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia sporu:

– p. 2. – ustalono, że między stronami została zawarta umowa w oparciu o ww. materiał dowodowy;

– p. 3. – j.w.;

– p. 6. – uznając, że powód winien wykazać czy i w jakim zakresie ma to związek z dochodzonym roszczeniem dotyczącym 1 struktury;

– p. 8. – uznając, że te kwestie są bez znaczenia dla oceny skuteczności zawarcia umowy;

– p. 9. – uznając j.w.;

– p. 10. – powód nie wskazał jakie okoliczności ten dowód ma wykazać;

– p. 11. – j.w.;

– p. 12. – z przyczyn podanych przez pozwanego (k. 391) powód przedstawił – k. 231;

– p. 17. – bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy;

– p. 18 – j. w.

Sąd oparł się również na zeznaniach przesłuchanych świadków i wyjaśnieniach powoda, w trybie art. 304 kpc oceniając je jako wiarygodne, gdyż przedstawiają wiedzę zeznających o faktach tak jak je pamiętają,

Zważywszy powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 99 kpc oraz § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozp. Min. Spr. z 28.09.02 r. w sprawie ... Dz. U. Nr 163 poz. 1349.

SSO Irena Ciastek – Dryll